

[Jens Frandsen.]

stres vegne kun sige, at vi stemmer for de af finansministeren stillede ændringsforslag, og vi kan ikke anbefale at stemme for de af mindretallet stillede. Finansministerens ændringsforslag er forbedringer, som vi kan tiltræde.

Jeg skal så ikke gøre flere bemærkninger end den ene, at der jo, som hr. Hindkjær Pedersen sagde, er meget varierede forhold for søfolkene, alt efter om de sejler på lande, hvor man har devalueret, eller ikke.

Niels Helveg Petersen: Ved to af de under udvalgsbehandlingen stillede ændringsforslag forbedres de søfarendes beskatningsvilkår. For det første er der sket en tilpasning af skalaerne til de skalaer, der anvendes i land efter 1. januar 1969, og for det andet er der sket en fremrykning af tidspunktet for fradragets forhøjelse. Med denne begrundelse kan jeg anbefale, at man ikke stemmer for de ændringsforslag, som er stillet af mindretallet, men støtter finansministerens ændringsforslag.

Vivike: Jeg skal ikke forlænge debatten med at gentage det, hr. Helge Nielsen har sagt. Vi har sammen stillet en række ændringsforslag, og jeg kan gå ind for de motiveringer, hr. Helge Nielsen har fremsat for, at vi har stillet dem. Jeg vil anbefale dem til vedtagelse, fordi de giver en bedre dækning for søfolkene som erstatning for devalueringen, end regeringens ændringsforslag gør.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, der er udrettet med dette lovforslag, og takke for den stilling, man har taget til de af mig stillede ændringsforslag. Det var mit håb ved første behandling, at vi kunne have vedtaget dette mindre, men for søfolkene ret betydningsfulde lovforslag i enighed, men det ser det altså ikke i øjeblikket ud til. Jeg vil dog gerne sige, at jeg synes, at såvel socialdemokratiet som socialistisk folkeparti ved deres ændringsforslag kun gør det, som man kunne have ventet; når denne regering stiller forslag om nedsættelse af beskatningen for en lønmodtagergruppe, er det naturligvis de to partiers opgave øje-

blikkelig at foreslå nedsættelsen fordoblet, så det kommer ikke overraskende.

Sigsgaard: Lovforslaget går jo ud på at kompensere for de prisstigninger, der er fulgt med devalueringen. Når man kompenserer ved at forøge et fradrag, der foretages, når indkomsten gøres op, bliver kompensationen større, jo større indkomsten er. Derfor var jeg ved første behandling inde på den tanke, om ikke det ville være bedre at gå over til at give et nedslag i skatten, sådan som f. eks. de radikale ved behandlingen af andre sager så stærkt har været inde på her i tinget. Det ville give søfolkene samme kompensation for dyrtiden uanset deres indkomst, og det ville altså sige, at det gav indkomstudjævning for en gruppe, hvor indkomstforskellene i dag er store, alt for store. Derfor tillod jeg mig at spørge udvalget: har man overvejet det? Ganske særlig ville jeg spørge den socialdemokratiske ordfører og SF's ordfører, om man har overvejet det i udvalget, og da med hvilket resultat. Jeg fik ikke noget svar. Jeg må måske have lov til at gentage spørgsmålet og så håbe på i hvert fald at få at vide, om man har været inde på den tanke.

Helge Nielsen: Finansministeren gav udtryk for, at man ikke kunne forvente andet, end at socialistisk folkeparti og socialdemokratiet ville fordoble de forslag, ministeren kom med. Det må man vel nok forvente, når denne minister sædvanligvis kommer med forslag, der vender sig imod lønmodtagerne, som ikke giver dækning, når det er lønmodtagerne, det drejer sig om.

Vivike: Der kan måske nok være en lille smule om det, hr. Sigsgaard siger. Men skal vi følge den linje, vil hr. Sigsgaard så også have lønmodtagerfradraget udlignet på samme måde? Hvis man mener, hvad man siger, kan jeg ikke forstå, at man ikke stiller nogle ændringsforslag. Det er meget godt med lidt tale, men søfolkene kan ikke klare sig bare med snak; det var også rart med lidt handling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.